

Flytning af Frederik d. 7's Mindesten

Folkebladet 12. juni 1957

Fr. d. 7's sten – hvorhen ?

Sognerådsmøde

Fru Bøttker, Vejen Gæstgivergaard, anmodede gennem en skrivelse fra hendes sagfører om en anden placering end den paatænkte af **Fr. d. 7.s mindesten**, idet hun henviste til, at amtsvejinspektøren havde givet udtryk for, at det for færdselens vedkommende var uden betydning, om den blev placeret anderledes.

Hun understregede iøvrigt, at hun og hendes familie følte sig nært knyttet til denne sten, idet den var anbragt paa en hende tilhørende grund. Vej- og markudvalget svarer, at i overensstemmelse med et møde den 29. april d. aa. ser man sig ikke i stand til at efterkomme **fru Bøttkers** ønske. Den paatænkte gaderegulering forhindrer dette. Man henviser iøvrigt til den meningstilkendegivelse, der kom for dagen ved et grundejermøde d. 28. maj, hvor det blev henstillet fra beboerne i den ende af byen, at stenen blev opstillet paa samme matrikelnummer.

Gdr. Axel Olesen foreslog, at man, indtil vejen var afstukket og parkeringspladsen var reguleret, stillede dette spørgsmaal i bero og **arkitekt Dahl Nielsen** udtalte, at man til den tid heller ikke maatte undlade at tænke over den mulighed, at stenen kunne opstilles midt paa parkeringspladsen, saaledes at dens inskriptioner kunne ses fra alle fire sider.

Peter Andersen understregede, at sogneraadet ikke havde reklamemæssige forpligtelser overfor **Vejen Gæstgivergård**.

Sognerådsformand K. Hansen konkluderede, at man således kunne give **fru Bøttker** besked om, at stenen nødvendigvis måtte opstilles på samme grund.

Tidens Tegn 4. december 1957

Glimt fra Vejen

Nu bliver det snart aktuelt med **Frederik VII stenens** flytning, for et firma fra Århus var forleden i Vejen for at kigge nærmere på den store kolos, idet man var opfordret til at give et tilbud på flytningen. Stenen blev "trillet" til sin nuværende plads i **1880**, idet den daværende ejer af **gæstgivergården** skænkede kommunen grunden, og det er derfor med forståeligt vemod, naboerne nu må give afkald på stenen. Efter hvad **fru Bøttker**, gæstgivergården, fortæller os, er stenen gennem år og dag blevet beundret og studeret af mange turister, og det får os til at tænke på, at turisterne måske bedre kender stenen end mange af byens børn. Da handelsstandsforeningen i sin tid havde en festlig sammenkomst med en hvem-ved-hvad konkurrence, lød et af spørgsmålene bl. a.: "På hvor mange sider af Frederik VII's sten er der inskriptioner?" Af svarene fremgik det tydeligt, at det ikke var alle af de forespurgte, som havde studeret stenen.

Hvis det er rigtigt, hvad man ikke har grund til at tvivle på, at mange turister er standset op for at se stenen, så er det et spørgsmål, om ikke den skulle placeres ved **den nye hovedvej** i stedet for - som det vistnok er meningen - at gemme den af vejen ved **Borgergade**. Ifølge den omtalte århusmands forklaring skal stenen flyttes helt ned til det gule hus mellem **Borgergade** og **Frederik VII's** gade, og det var vistnok ikke den oprindelige mening efter det, der blev oplyst i sognerådsmødet.

Stenen blev i **1880** rejst af byens befolkning, og derfor har de ansvarlige myndigheder også en pligt til at oplyse, hvor de nu har tænkt sig stenen placeret.

Ekspropriation

Fru **Mette Marie Bøttker**, Vejen, havde gennem **Irs. Busk** indsendt et andragende om, at hun måtte få brugsret over en del af det fra **Gæstgivergården** ved ekspropriation erhvervede areal til forlægning af hovedvej 1.

Tilladelsen blev givet på nærmere fastsatte vilkår, bl. a. omfatter brugsretten kun den del af landevejens sydlige grøftearealer, der ligger mere end 0,5 m syd for fortovets flisebelægning. Vejskellet fastsættes af amtsvejvæsenet, og brugsretten ophører, når amtsrådet bestemmer.

Folkebladet 11. april 1958

Frederik den 7.s sten har holdt flyttedag

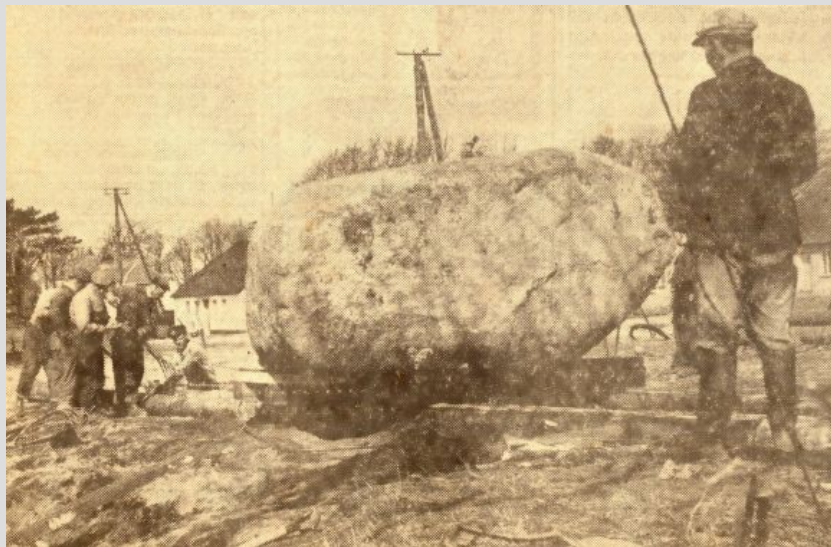
Stenen nyopstillet paa parkeringspladsen ved Bykroen

Dagen i dag, fredag den 11. april, vil blive af betydning i Vejen Sogns historie, idet et af byens og egnens mest kendte mindesmærker, Frederik d. 7.s sten paa hjørnet af **Frederik d. 7.s Gade** og **Østre Allé** blev flyttet fra den plads, hvor egnens befolkning i **1880** stillede den op til den vestlige ende af den nyindrettede parkeringsplads ved **Bykroen**.

Stenens flytning, der blev foretaget af Falcks Redningskorps, havde samlet mange tilskuere og gik forholdsvis let. Dog kneb det en del at faa stenen væltet fra sin sokkel ned paa de slæder af afbarkede granstammer, som udgjorde det underlag, hvorpaa stenen kurede til sin ny standplads. Man maatte have to kranvogne til at rykke i wiren, før den store sten ville give sig.

Begivenheden blev foreviget gennem en masse fotografier, ligesom fabrikant **Alfred Thomsen**, der som bekendt har optaget Vejenfilmen, tog en film af flytningen, der nu vil blive indlemmet i byens arkiv.

Folkebladet 12. april 1958

Frederik VII's sten paa sin ny plads

Skønt afstanden var mindre end 100 meter, blev det et drøjt stykke arbejde at flytte Frederik d. 7's mindesten i Vejen fredag eftermiddag. Flytningen foregik, som nævnt, med motorspil, som Falcks Redningskorp stillede til raadighed. Ved et slæbesystem af tykke, sæbesmurt granstammer gled den tunge sten i løbet af dagen i langsom tempo mod sin ny plads, hvor den i løbet af lørdagen vil blive rejst - og hvorfra den folkekære hedengangne konges navn stadig vil blive holdt i ære -
- den konge om hvem datidens digtere skrev -
"Saa dansk som han var ingen konge her i mange aar"
- eller "Hans danske sind har lyst i tider mørke, hans fri vilje os vor frihed gav".

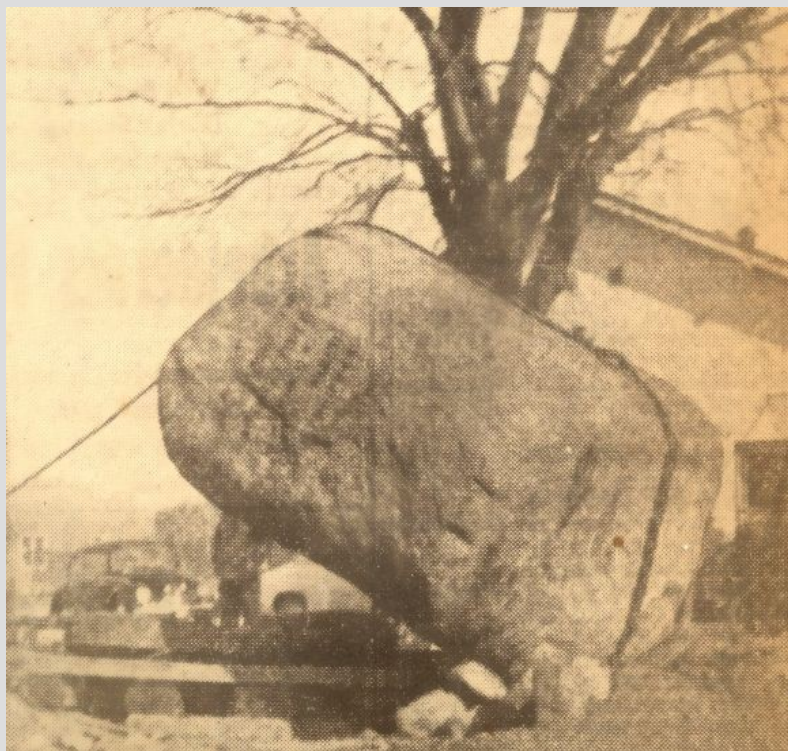
I Vejen i Vejen

I Vejen er grundlovsstenen kommet på tværs af en vejomlægning.

Den blev rejst for 78 år siden; blev dengang trukket på plads af byens borgere og højskole elever fra Askov.

Denne gang foretrak man at bruge kranvogn.

Tidens Tegn 12. april 1958

Frederik den 7.s-stenens flytning

Det var et historisk øjeblik, da den store Frederik d. 7.s sten i går formiddags langsomt vippede over ende fra sit skærvefundament og lagde sig til rette på den med bildæk betrukne slæde, hvorpå stenen blev slæbt til sin nye plads 40 meter vest for den hidtidige.

Da stenen i 1880 blev rejst af en taknemlig befolkning, skete det med håndkraft, med slid og slæb.

I går væltede en enkelt kranvogn stenen og slæbte den til sin nye plads, hvor man i dag er gået i gang med at rejse den på det støbte fundament, også ved hjælp af kranvognens motorspil.

Billedet er taget i brøkkele af et sekund, før stenen fra sit gamle fundament vipper over på slæden trukket af den svære stålwire.